

Arrest

nr. 261 258 van 28 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 16 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Libië, in X in Tripoli. U woonde tot aan uw vertrek uit het land in Libië en bent nooit in Soedan geweest. Uw ouders verhuisden naar Libië voordat u geboren was. In Libië werkte u als een chauffeur en bracht u goederen naar een militie, de Burki. Leden van een rivaliserende militie, Genewa, hebben u aangevallen in februari 2015 tijdens de viering van de revolutie tegen Gadaffi, ze wilden informatie over de militie en u werd in uw been geschoten. Na lange tijd in het ziekenhuis en vele operaties hebt u uiteindelijk uw been verloren. U was toen nog maar 18 jaar oud en u had verdere medische hulp nodig. De oorlog in Libië was toen ook bezig.

Als u naar Soedan zou gaan, vreest u de reactie van mensen op het feit dat u uw been verloren hebt. Uw moeder vertelde u ook dat ze u misschien zouden zoeken daar en dat u misschien een slachtoffer zou kunnen worden. In Soedan is het immers zoals in heel Afrika en u vreest dat ze daar misschien op uw andere been zullen schieten. In maart 2017 hebt u Libië verlaten en reisde u met een smokkelaar de Middellandse zee over. U hebt in Duitsland en in Nederland een verzoek tot internationale bescherming ingediend, maar ze stuurden u beide naar Italië omdat uw vingerafdrukken daar geregistreerd werden. Op 25 april 2018 kwam u aan in België en diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Terwijl uw procedure nog lopende was, diende u op 3 februari 2021 een nieuw verzoek in onder de naam van Ahmed A.A., onder de Libische nationaliteit. Dit verzoek werd intussen echter geannuleerd door de DVZ omdat u nog een verzoek lopende had.

Ter staving van uw verzoek legde u neer: een brief van uw advocaat met daarin een beschrijving van uw medische procedures (20/4/2018) en uw medisch rapport van uw behandeling in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de neergelegde medische attesten en de brief van uw advocaat op 20 april 2018, blijkt immers dat u uw been verloren hebt in Libië en dat u zou lijden onder post traumatische stress. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en voor u een gehoorlokaal voorzien dat zeer dicht bij de lift gelegen was om zo de wandelafstand voor u te beperken. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd u ook bevraagd over uw psychologische toestand maar u ontkent verder psychologische problemen te hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 4). U verklaarde ook dat het verder goed met u ging, en dat u enkel een beetje stress had. U kreeg op het moment dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond, ook geen psychologische behandeling.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gezien u geen identiteitsdocumenten neerlegde om uw nationaliteit te staven, werd u bevraagd over uw kennis over en uw banden met uw land van beweerde nationaliteit. Gelet op uw verklaringen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde Soedanese nationaliteit.

Ten eerste kon u bijzonder weinig vertellen over uw herkomst uit Soedan en waar u en uw familie hun wortels hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U beweert dat uw beide ouders afkomstig zijn van Soedan, maar u kon in het begin van het persoonlijk onderhoud niet verklaren waar in Soedan ze vandaan kwamen. Er werd u de kans geboren om zowel uit te leggen waar uw ouders geboren zijn of waar ze gewoond of verbleven hebben in Soedan, maar u had geen enkele indicatie van een plaats in Soedan van waar uw ouders afkomstig kunnen zijn. Gezien u toch beweert over de Soedanese nationaliteit te beschikken is het wel cruciaal dat u ook maar een indicatie kan geven van waar in Soedan u afkomstig zou zijn. In het algemeen kan u gewoon weinig tot niets vertellen over het leven van uw ouders voordat ze naar Libië kwamen en de banden die u momenteel nog zou hebben in Soedan. Zo weet u dat uw vader een kok is in Libië, maar hebt u geen idee of hij dat ook al deed toen hij nog in Soedan woonde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Rechtstreeks bevraagd of u iets wist over het leven van uw ouders voordat ze naar Libië kwamen, antwoordde u enkel dat uw moeder u vertelde dat het leven in Soedan moeilijk is en dat je er niet kan studeren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U kan wel vertellen dat uw vader nog een andere vrouw had in Soedan en dat u daardoor twee halfbroers hebt die nog in Soedan wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Ook via deze manier kon u verder niet aantonen dat u wel degelijk de Soedanese nationaliteit bezit. U weet te vertellen dat u denkt dat ze in Khartoem wonen, maar gevraagd hoe u dat weet, kan u dan weer enkel zeggen dat ze u niet veel vertelden wanneer ze belden en dat het leven in Soedan moeilijk is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Dit getuigt niet van een al te grote interesse in uw beweerde roots en de weinige aanknopingspunten die u nog zou hebben met uw land van herkomst. U werd geconfronteerd aan het einde van het interview met het feit dat het merkwaardig is dat u niet weet waar uw ouders geboren zijn of wat hun herkomst is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23).

Nu antwoordde u wel dat uw ouders in Khartoem verbleven en dat uw moeder van El Mahas was en uw vader van Dongola. Gezien u deze informatie nooit hebt vermeld eerder in het interview – zelfs niet wanneer u het rechtstreeks bevraagd werd-, maar u dit wel na een pauze kon vernoemen, werd u hier ook mee geconfronteerd. U beweert dat u dit niet bevraagd werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23), maar dit is manifest onwaar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Wat betreft de plaatsen Dongola en El Mahas, weet u er verder ook niets van, en kan u niet vertellen waar uw moeder woonde in Khartoem en waarom ze naar daar verhuisde. Dat deze verklaringen na een uitgebreid interview en net na een pauze door u pas werden afgelegd, ondermijnt volledig de geloofwaardigheid hiervan.

Dezelfde bevindingen gelden voor wat u kan vertellen over uw meer uitgebreide familieleden. Uw vader zou nog broers of zussen hebben, al weet u niet hoeveel en kent u hun namen niet, u had geen contact met hen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Over de familie van uw moeder kan u vertellen dat ze Soedan hebben verlaten maar niet wie zij zijn of wanneer zij Soedan hebben verlaten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Gevraagd naar wie er dan van uw moeders familie in Amerika woont, kan u dan weer wel hun namen geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8 en p. 12). Van hen weet u ook echter niet waar ze voordien woonden in Soedan. U beweert ook grootouders in Soedan te hebben, waar u verder ook geen informatie over gaf, vanwege dezelfde redenen als bij de rest van uw familie. Er kwamen ook nooit familieleden van u op bezoek in Libië, u kende enkel de Soedanezen die in Libië woonden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12).

Uw moeder zou u verteld hebben dat ze Soedan verliet omdat ze tegen de overheid in Soedan was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Gevraagd naar wat u daar juist me bedoelde, legde u uit dat ze het dan voornamelijk had over het feit dat er daar geen goed leven te vinden was, maar dat u zelf niet kan oordelen omdat u nooit in Soedan was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U werd gevraagd naar welk regime er toen aan de macht was, maar u kon daar nog geen antwoord op geven omdat u nog niet geboren was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde nog verder uit dat uw moeder u niet veel kon vertellen omdat u jong was, maar uw 21-jarige leeftijd op het moment van uw vertrek is dan weer niet zo jong in de Soedanese context, u ging immers ook al werken, voor de Libische milities. U sprak ook met uw vader waarom jullie niet in Soedan woonden, en hij vertelde u dat jullie daar niet konden leven, chocolade eten, naar school gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Uw verklaringen over de eventuele problemen die uw ouders ondervonden in Soedan, bleven beperkt tot deze materiële zaken en de zoektocht naar een beter leven. Het is dan ook merkwaardig dat uw ouders er alsnog voor kozen om in Libië te blijven wonen na het uitbreken van de oorlog (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Uw familie besloot echter in Libië te blijven omdat uw broer al aan het studeren was, en dat niet mogelijk was in Soedan volgens u. In Soedan wonen zou ook duurder zijn dan in Libië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Echter, er zijn wel universiteiten in Soedan, en hoewel het inderdaad niet gemakkelijk om je leven helemaal te veranderen, bood de oorlog in Libië ook zeker geen stabiele, veilige situatie. Het is op zijn minst merkwaardig dat jullie, als zwart-Afrikaanse migranten in Libië, daar niet meer overwegingen aan hebben gegeven indien jullie werkelijk over de Soedanese nationaliteit zouden beschikken.

Vervolgens werd u gevraagd over welke stam u toebehoorde, en u antwoordde dat u van Noord Soedan was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Nogmaals geprobeerd om tot uw stam te komen, werd u gevraagd of u tot een Afrikaanse of Arabische stam behoorde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U kent hier echter niet het antwoord op, sterker nog, u vroeg aan het CGVS of er in het noorden van Soedan Arabische of Afrikaanse stammen wonen en of er een onderscheid is tussen beide. Het feit dat u zelfs niet op de hoogte bent van dit onderscheid, dat toch wel van belang is in een Soedanese context, binnen of buiten Soedan, maakt uw beweerde Soedanese nationaliteit zeer ongeloofwaardig. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt u verder ook geen benaming van de stam gegeven tot dewelke uw familie behoorde. Gevraagd naar wat uw ouders u over Soedan hebben verteld, zei u nog dat ze niet veel vertelden, dat uw vader en moeder niet gestudeerd hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Het feit dat u beweert dat uw ouders niet goed kunnen lezen, en dat u daarom nu moeilijk met hen kan communiceren, is nog geen verklaring van het feit dat u wel jaren met hen woonde, u was 21 jaar oud toen u Libië verliet. Er kan dus wel van u verwacht worden dat u iets hebt geleerd over uw familie, en over uw stam in Soedan.

U werd de kans geboden om alles te vertellen over wat u weet van de noordelijke regio in Soedan, en u herhaalt nogmaals de vraag aan het CGVS of het noorden behoort tot Afrikaanse of Arabische stammen. Wederom is dit informatie die u zou moeten weten, aangezien u beweert dat uw roots daar liggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Gevraagd of u steden kent in noordelijk Soedan, antwoordde u dat u Khartoem en Omdurman kent.

Ten eerste liggen deze steden niet in de staat Noord Soedan, en als u bedoelde dat ze noordelijk gelegen zijn in Soedan, dan is dat ook niet echt het geval. Ten tweede kent u ook enkel Omdurman omdat u er over hoorde toen u in Europa kwam, en is dit geen informatie die u in Libië verworven hebt. Dit vormt wederom geen aanwijzing van hoe u uw beweerde Soedanese nationaliteit zou hebben beleefd in Libië.

Een andere manier waarop u de kans kreeg om meer te vertellen over uw Soedanese nationaliteit, is aan de hand van de contacten die u had met andere Soedanezen in Libië. U legt uit dat u eigenlijk niet wist van waar in Soedan uw Soedanese kennissen afkomstig waren, omdat u in Libië was en daar het niet van belang was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Wederom getuigt dit niet van een echte connectie met uw land van beweerde nationaliteit en van de gemeenschappen en diens verhoudingen daar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Ook uw beweerde beperkte kennis van het 'Soedanees' als taal, en het feit dat u thuis uitsluitend Libisch sprak, dragen ook bij aan het feit dat uw beweerde nationaliteit niet geloofwaardig is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18).

U verklaarde dat u niet terug wilde keren naar Soedan omdat daar de situatie zoals in de rest van Afrika, en in Libië, is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Gevraagd of de situaties van Soedan en Libië gelijkaardig zijn, antwoordde u enkel dat u het nieuws niet volgt en dat u geen contact hebt met uw familie. Gevraagd naar uw kennis van de politieke situatie in Soedan, geeft u aan dat u eerlijk gezegd niets weet, en dat u hoorde dat er een revolutie was in 2018 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Ook hierover kan u enkel vertellen dat u hoorde dat Bashir er niet meer is, u weet verder niet hoe het werkt. Wederom is uw kennis van Soedan uitermate beperkt en kan u deze niet koppelen aan persoonlijke belevenissen, opinies van uw familie en dergelijke.

Gedurende het volledige persoonlijke onderhoud kon u enkel maar vage verklaringen geven over uw Soedanese nationaliteit en op geen enkel moment getuigde u van een zelfs maar oppervlakkige of doorleefde kennis van uw Soedanese achtergrond. U werd nog gevraagd of u nieuwsgierig was naar uw achtergrond, en u gaf aan van wel maar dat niemand u er ooit over vertelde. Echter, u leefde wel 21 jaar bij uw familie, waarbij er toch zeker kansen moeten zijn geweest om meer informatie te krijgen over wie u bent en wie uw familie is. Dat u daar nu zo weinig over kan vertellen, zelfs nu u al heel die tijd in Europa bent, maakt het volstrekt ongeloofwaardig dat u over de Soedanese nationaliteit beschikt.

Ten tweede legt u ook een aantal tegenstrijdige verklaringen af tijdens uw procedure die verdere vragen doen oproepen bij uw beweerde profiel. Tijdens uw verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken op 2 augustus 2018 hebt u verklaard dat u neergeschoten was in 2015 terwijl u studeerde voor dierenarts en dat u daarom moest stoppen in uw eerste jaar, wat toch betekent dat u al aan de universiteit studeerde op dat moment. Echter, tijdens uw interview op het CGVS zei u dan weer dat u in 2015 neergeschoten was in de tweede graad, aan het begin van de derde graad van het secundair onderwijs (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U werd gevraagd over het feit dat u als negentienjarige nog in de derde graad van het secundair nog zou studeren, maar u geeft hier geen duidelijke uitleg voor, behalve dat het niet gemakkelijk is om het u te herinneren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Gevraagd of 19 jaar oud niet meer een leeftijd voor de universiteit is, beweert u dat u nooit naar de universiteit ging, dat u daar nooit de kans voor had. U werd geconfronteerd met uw verklaringen op DVZ, en legt dan uit dat het uw droom was om veearts te worden, maar dat u dat nooit hebt kunnen doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Nogmaals uitgelegd dat u toch wel echt hebt gezegd dat u al begonnen was met de studie, blijft u volhouden dat u nog niet begonnen was met de studie en dat het misschien een fout was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U hebt deze fout echter niet rechtgezet aan het begin van het interview, noch gecorrigeerd bij DVZ toen uw verklaringen u werden voorgelezen.

Uit uw dossier blijkt ook dat u tijdens uw procedure een nieuw verzoek tot internationale bescherming indiende in februari 2021 waarin u beweert over de Libische nationaliteit te beschikken. Gevraagd waarom u dit deed, antwoordde u dat u al drie jaar in België was en hulp nodig had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U verklaarde over de Libische nationaliteit te beschikken omdat u niets wist van Soedan. U bleef echter volhouden niet over de Libische nationaliteit te beschikken. Vervolgens zit er ook nog een overzicht in uw dossier van uw Tenprint Person/Incident report. Uit dit overzicht blijkt dat u tijdens diverse controles met vingerafdrukken in België in de periode van 2018 tot 2020 zeer verschillende nationaliteiten hebt opgegeven, waaronder naast de Libische en Soedanese ook nog de Syrische, Eritrese en Libanese. U werd uitgelegd dat u op deze manier het CGVS geen kans biedt om een reëel zicht te krijgen op uw situatie en uw nationaliteit, maar u verandert niets aan uw verklaringen.

Het feit dat u angstig bent, en in een moeilijke situatie verblijft, kan geen verschuiving zijn voor dergelijke tegenstrijdige verklaringen.

Ten derde is er het feit dat u geen identiteitsdocumenten kan neerleggen en dat u ook een duidelijke passieve houding hebt ten opzichte van het staven van uw nationaliteit aan de hand van documenten. U beweert in het bezit te zijn geweest van een Soedanees paspoort dat uw vader voor u had geregeld bij het Soedanees consulaat in Libië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U kan echter niet uitleggen hoe uw vader dat voor u regelde, enkel dat u er nooit mee reisde en dat mensen van de Soedanees nationaliteit nooit de Libische nationaliteit konden krijgen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Het paspoort zou ook niet meer in uw bezit zijn omdat u het achterliet bij de smokkelaar in Libië. Aangezien u geen bewijzen neerlegt van het bestaan van dit paspoort en u ook geen gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen, kan u ook op deze manier uw beweerde Soedanees nationaliteit niet staven. U beweert zelfs niet eens naar de details van het paspoort gekeken te hebben omdat u er niets mee kon doen. U was ook in het bezit van een Soedanees identiteitskaart, die u tevens achterliet in Libië; maar ook hierover kan u verder niets vertellen, u weet niet of u die Soedanees documenten nodig had in Libië maar beweert ze alleszins nooit gebruikt te hebben. Gevraagd of u een kopie had van uw Soedanees paspoort, blijft u eerst heel vaag hierover door te opperen dat u toch niets kan doen met een kopie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Uitgelegd dat dit wel kon helpen om uw nationaliteit aan te tonen, legt u uit dat u geen contact hebt met uw familie en dat u denkt dat ze alle papieren van u zelfs weggooiden omdat ze niet dachten dat u terug zou komen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Echter, aangezien u in februari 2020 nog contact met uw familie had, met uw broer, kan u niet zomaar beweren dat het onmogelijk is om uw familie te contacteren om zo aan meer documenten te komen. U werd dit ook uitgelegd, en u blijft volhouden dat u het niet kan en dat u al uw documenten hebt afgegeven aan de Libische mensen die u smokkelden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). In het kader van uw procedure is het echter wel van belang, dat aangezien u toegang hebt tot uw familie in Libië, u alles in het werk stelt om uw nationaliteit te staven.

Een andere manier waarop u uw nationaliteit kon staven is aan de hand van uw verblijfsdocumenten in Libië. U beweert immers dat uw ouders met een werkcontract naar Libië zijn gegaan, en dat u daar nooit als vluchteling verbleef (notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18). Wederom liet u het na om deze verklaringen te staven aan de hand van de effectieve contracten waar u het over had.

Het feit dat u zegt dat u denkt dat uw broer en zus al aan de universiteit studeren in Libië zijn tevens ook een indicatie dat uw familie, en dus ook u, in het bezit moeten zijn van enige identiteitsdocumenten in Libië om zo over te kunnen gaan tot inschrijving (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Ook van hen legt u echter geen kopies van hun documenten neer, en moet het CGVS zich enkel baseren op uw lacunaire en ontoereikende verklaringen. U werd gevraagd hoe ze zich ingeschreven hebben aan de universiteit en of er daar Libische documenten voor nodig zijn, maar hiervan kan u niet vertellen welke documenten hier voor nodig zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19).

De enige documenten die u neerlegde zijn uw medische documenten en de brief van uw advocaat die in uw dossier zaten. Aan de hand van het door u neergelegde medische attest en de brief van uw advocaat kan niet worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden toegebracht zijn. Een medisch attest kan overigens geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u de verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts slechts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. U beweert ook nog uw geboorteakte te hebben neergelegd, maar uit de vragenlijst bij DVZ blijkt dat u zei dat u die zou meenemen naar het interview op het CGVS (verklaring DVZ p. 9). Daar deze vooralsnog niet in uw dossier zit, kan hier ook niet verder over geoordeeld worden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk over de Soedanees nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Soedan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U werd geconfronteerd met uw lacunaire verklaringen over uw Soedanese achtergrond en het feit dat het belangrijk is dat u naar waarheid verklaringen aflegt over uw nationaliteit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U werd de kans geboden om uw verklaringen nog te wijzigen, maar u bleef volhouden dat u de waarheid vertelde en dat u geen paspoort of identiteitskaart meer hebt. Het CGVS drong er dan op aan om uw broer te contacteren om eventueel te zien wat er daar mogelijk is, maar u blijft volhouden dat dat niet mogelijk is en dat uw familie al uw spullen al zullen weggegooid hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Uw verklaring dat uw familie al 4 jaar geen contact meer met u had en dat uw familie daarom geen informatie over u heeft, is volstrekt tegenstrijdig met het feit dat u in februari 2020 nog telefonisch contact had met uw broer (notities persoonlijk onderhoud CGVS p.22). Er kan van u verwacht worden dat u alle mogelijke stappen onderneemt om uw beweerde nationaliteit verder te staven, en dat u zo terughoudend hierover bent zet verder vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw beweerde nationaliteit.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit en evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20 mei 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat het CGVS geen geloof hecht aan uw Soedanese nationaliteit."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift in een eerste middel het volgende aan:

- Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;*
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."*

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

"De familie van verzoeker is afkomstig uit Soedan en vluchtte voor de geboorte van verzoeker naar Libië. Zij lieten hun leven in Soedan achter zich en praatten dan ook heel weinig over hun leven in Soedan. Verzoeker zelf werd geboren in Tripoli en woonde daar tot zijn vertrek. Hoewel hij dus de Soedanese nationaliteit heeft, is hij nog nooit in Soedan geweest. Verweerder trekt de Soedanese nationaliteit van verzoeker in twijfel, omdat hij niet veel zou kunnen vertellen hieromtrent en geen identiteitsdocumenten kan neerleggen. In wat volgt wordt aangetoond dat verzoeker weldegelijk al het mogelijke heeft gedaan om zijn Soedanese nationaliteit te bewijzen, en dat deze nationaliteit dan ook vaststaat.

- Herkomst familie uit Soedan*

In het begin van het persoonlijk onderhoud had verzoeker helaas nog veel stress, waardoor hij niet grondig kon nadenken. Hij was verward en kon zich niet goed concentreren. Toen er gevraagd werd naar de geboorte- en woonplaats van zijn ouders, kon hij hier niet opkomen...

Wanneer het gaat over zijn halfbroers, vertelt verzoeker wel meteen over hun woonplaats in Khartoem (zie nota's persoonlijk onderhoud p. 9)

Op het einde van zijn persoonlijk onderhoud, gaat verweerster opnieuw in op de geboorteplaats van zijn ouders, waarop verzoeker het antwoord niet weet. Wanneer de nadruk niet langer gelegd wordt op de geboorteplaats van zijn ouders, maar eerder op hun verblijfsplaatsen, kan verzoeker uiteindelijk wel meer vertellen. Zo verklaart hij dat zijn moeder afkomstig is uit het dorp El Mahas, en zijn vader uit het dorp Dongola.

- Reden vlucht

Zoals verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhoud meermaals verklaarde, vluchtten zijn ouders uit Soedan omwille van de algemene situatie. De levensomstandigheden in Soedan waren bijzonder precair, en ze gingen op zoek naar een beter leven in Libië.

Echter was de familie van verzoeker ook tegen de overheid in Soedan, waardoor ze niet langer in veiligheid konden leven in hun land van herkomst. Dit was een tweede reden om te vluchten. Helaas werd hier thuis amper over gesproken, waardoor verzoeker hier niet meer informatie over kan geven.

Het staat echter vast dat dit een gegronde vluchtreden was, gezien ook de zussen van de moeder van verzoeker vluchtten uit Soedan:

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

- Stam

Het feit dat zijn familie zelden over hun leven in Soedan vertelde wordt bevestigd door het feit dat verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat er in Soedan zowel Arabische en Afrikaanse stammen bestaan. Hij hoorde hier voor het eerst over tijdens zijn persoonlijk onderhoud, zoals duidelijk blijkt uit de nota's (nota's persoonlijk onderhoud, p. 13).

- Kennis over noordelijke regio in Soedan

Zoals verzoeker verklaarde, is zijn vader afkomstig van Dongala, maar verhuisde hij vervolgens naar Khartoem. De overige familieleden van verzoeker die nog in Soedan wonen, verblijven in Khartoem. Verzoeker haalde dit aan wanneer er gevraagd werd om te vertellen over de noordelijke regio, omdat hij niet met zekerheid wist waar Khartoem zich bevindt in Soedan.

Verzoeker kan helaas niets meer vertellen over de noordelijke regio in Soedan, omdat zijn ouders ook daar niets over vertelden.

- Libisch accent

Verzoeker is geboren en getogen in Libië. Hij voelde zich dan ook eerder Libisch dan Soedanees, gezien hij meer geïntegreerd was met hen. Aangezien verzoeker opgroeide in Libië, sprak hij met een Libisch accent. Dit was namelijk de taal die hij overal hoorde, bv. ook bij zijn burens. Bijgevolg was het voor verzoeker logisch om Libisch te spreken met zijn familie.

- Contact met andere Soedanezen in Libië

Zoals hierboven werd aangehaald en ruimschoots werd aangetoond, had verzoeker amper banden met Soedan. Er werd thuis amper over gesproken en hij groeide dan ook op zoals andere Libiërs. Hoewel hij in Libië vrienden had die eveneens uit Soedan afkomstig waren, spraken zij niet over hun afkomst. Dit deed er voor hen niet toe. gezien zij allemaal opgroeiden in Libië en dat land als hun thuis beschouwden.

- Terugkeer naar Soedan

Verzoeker vluchtte naar Europa, omdat een terugkeer naar Soedan voor hem onmogelijk was. Zijn ouders vluchtten vele jaren terug weg uit Soedan, onder andere omwille van de slechte algemene situatie. Op heden is de situatie in Soedan nog steeds precair. Waarom zou verzoeker er dan voor kiezen om terug te keren naar een land waaruit zijn ouders gevlucht zijn en waar hij niets over weet?

- Kennis over politieke situatie in Soedan

Verzoeker heeft weinig banden met Soedan. Hierdoor is het logisch dat verzoeker de politieke situatie in het land niet van nabij opvolgde.

Hij is op de hoogte van de revolutie van 2018. maar kan hier inderdaad niet veel meer over vertellen. Op het moment van deze gebeurtenissen bevond verzoeker zich reeds in Europa, waardoor hij hier ook niet over kon spreken met zijn familie.

- Volgend verzoek om internationale bescherming + nationaliteiten

Na aankomst in België verbleef verzoeker in het opvangcentrum in Rixensart. Omwille van zijn medische toestand, bevond hij zich mentaal in een slechte, kwetsbare situatie. Hij werd beïnvloed door anderen, die hem in contact brachten met drugs. Zij overtuigden hem dat die drugs zijn lijden zouden verzachten. Verzoeker verliet vervolgens zijn opvangplaats en leefde 2 jaar op straat in België. Hij werd tijdens deze periode meermaals opgebracht tijdens deze periode ook tijd door in de gevangenis...

Verzoeker raakte van de drugs af en besloot dan ook om opnieuw een verzoek om internationale bescherming. Het klopt dat hij dit deed onder een valse nationaliteit, iets wat verzoeker ten zeerste betreurt. Hij deed dat echter omdat hij wist dat hij veel meer over Libië kon vertellen dan over Soedan, gelet op het feit dat hij opgroeide in Libië en nog nooit in Soedan was geweest. Hij dacht dat de kans op bescherming op deze manier groter zou zijn...

Verzoeker heeft dit ook eerlijk meegedeeld aan verweerster (zie nota's persoonlijk onderhoud, p. 5 en 25).

Het is belangrijk dat er hierbij rekening wordt gehouden met de levensomstandigheden waarin verzoeker zich op dat moment bevond. Verzoeker werd verschillende keren gearresteerd, en riskeerde hierbij telkens opgesloten te worden in een gesloten centrum en gedwongen te moeten terugkeren. Dit had uiteraard een grote impact op zijn verklaringen omtrent zijn nationaliteit en afkomst die hij bij de politie aflegde.

Bovendien leefde verzoeker op straat, waardoor hij contact in overlevingsmodus was. In een dergelijke situatie is het onmogelijk om mentaal tot rust te komen en bijgevolg logische keuzes te maken. Verzoeker werd dan ook sterk beïnvloed door adviezen van personen die hij leerde kennen, die hem overtuigden om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen onder de Libische nationaliteit.

De verklaringen die verzoeker in dit kader aflegde kunnen geenszins vergeleken worden met de omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud bij verweerster plaatsvond. Verzoeker werd, omwille van de context waarin hij leefde, gestimuleerd om foute informatie te geven. De angst om doorverwezen te worden naar een gesloten centrum of het risico op een gedwongen terugkeer is dan ook weldegelijk een logische verklaring voor het feit dat verzoeker valse verklaringen aflegde.

Tijdens zijn procedures in de Europese Unie, heeft verzoeker verschillende nationaliteiten opgegeven, eveneens uit vrees om teruggestuurd te worden. Verzoeker wenst uitdrukkelijk te benadrukken dat hij in België de volledige waarheid heeft verteld.

- Documenten

Verzoeker wenst vooreerst te benadrukken dat het zelden voorkomt dat een verzoeker om internationale bescherming elke verklaring kan rechtvaardigen met documenten. Verweerster moet dan ook de verklaringen en documenten van verzoekers in hun geheel bekijken.

Er is geen enkele wettelijke verplichting voor een verzoeker om internationale bescherming om al zijn verklaringen te staven met documenten. Er is enkel een medewerkingsplicht die bepaalt dat de verzoeker zo snel mogelijk alle elementen moet aanleveren die nodig zijn om zijn verzoek te staven (zie artikel 48/6, §1 van de Vreemdelingenwet).

Deze samenwerkingsplicht vloeit voort uit de interpretatie van de Vreemdelingenwet in overeenstemming met Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna de Kwalificatierichtlijn).

Meer specifiek specificeert artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de Kwalificatierichtlijn wat bedoeld wordt met de medewerkingsplicht: "[...]

De Kwalificatierichtlijn bepaalt alleen dat de verzoeker om internationale bescherming alle relevante elementen moet invoeren die nuttig zijn in het kader van zijn verzoek.

In die zin roept de UNHCR op tot veel begrip voor de moeilijke situatie waarin mensen op de vlucht zich bevinden. In principe moeten verzoekers van internationale bescherming documenten of bewijzen van hun problemen overleggen, maar UNHCR erkent dat dit in de meeste gevallen niet mogelijk is gezien hun specifieke vluchtsituatie.

Tegelijkertijd stelt UNHCR dat de beoordelingsinstanties, in casu verweerster, ook de plicht hebben om bewijsmateriaal te verzamelen ter ondersteuning van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming.

[citaat uit HCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1979, § 196]

Verzoeker verwijst ook naar de rechtspraak van uw Raad waarin u eraan herinnerde dat verweerster de verzoekers het voordeel van de twijfel moet geven wanneer zij onder meer een oprechte inspanning hebben geleverd en de verklaringen samenhangend en zijn niet in strijd met algemene en specifieke informatie zijn.

[citaat uit RvV 4 mei 2018, nr. 203 524 van]

Verzoeker heeft aan zijn medewerkingsplicht voldaan. Verweerster had de verklaringen van verzoeker nader moeten bekijken.

Desondanks zal verzoeker nogmaals proberen om identiteitsdocumenten te verkrijgen, hoewel dit quasi onmogelijk is, gezien hij amper contact heeft met zijn familie.

Verzoeker wenst ten slotte nog te benadrukken dat er, in de praktijk, in Libië enkel een werkvergunning vereist is wanneer het gaat om overheidsopdrachten. In de andere sectoren zijn er zeer veel personen aan de slag zonder een geldige vergunning. De vader van verzoeker werkte in Libië als kok, wat duidelijk geen overheidsopdracht is, waardoor hij geen werkvergunning nodig heeft. In Libië is het in feite zelfs heel normaal om een arbeidscontract in de wacht te slepen zonder in het bezit te zijn van verblijfsdocumenten.

Bovendien moet in dit opzicht ook de vraag gesteld worden of verzoekers vader weldegelijk in het bezit was van een arbeidsovereenkomst. Verzoeker gaat hiervan uit, maar heeft hier in principe geen zekerheid over.

Het voorgaande toont aan dat verzoeker al het mogelijke heeft gedaan om zijn Soedanese nationaliteit aan te tonen. Meer kan er van hem niet verwacht worden.

Zijn Soedanese nationaliteit staat vast, waardoor er gekeken moet worden of hij recht heeft op een erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in België.”

2.2. Verzoeker voert in een tweede middel het volgende aan:

- Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden;
- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben;
- 3) “omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.
- 4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoeker

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België waar hij zijn verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend op 25 april 2018.

- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De verzoeker om internationale bescherming moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Verweerster haalt in de bestreden beslissing aan dat er kan geconcludeerd worden dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet heeft aangetoond.

Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en hij geen andere keuze had dan zijn land van herkomst, Soedan, te verlaten.

- Tegenstrijdige verklaringen

Op het moment van de feiten was verzoeker 18 jaar en zat hij nog op de middelbare school. Hij ging kort nadien starten met de studie dierengeneeskunde aan de universiteit.

Verzoeker heeft steeds verklaard dat hij een oudere broer en zus heeft. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dat zij nog maar net aan de universiteit studeerden op het moment van zijn vertrek:

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Bijgevolg is het logisch dat verzoeker op dat moment nog niet aan de universiteit studeerde, gezien zijn oudere broer en zus ook nog maar net aan hun opleiding begonnen!

- Problemen met militie Genewa

Verzoeker vluchtte weg uit Libië na problemen met de militie Genewa. Verzoeker werkte in Libië namelijk als chauffeur en bracht hierbij goederen naar de militie Burkia.

Eind 2014 werd hij door de rivaliserende militie Genewa gedurende vier maanden gevangengenomen. Hij werd beschuldigd van samenwerking met de militie Burkia. Hij werd meermaals ondervraagd om hier informatie over te delen. Tijdens deze vasthouding werd verzoeker eveneens gefolterd en kreeg hij verschillende messteken toegediend.

In februari 2015 werd hij uiteindelijk in zijn been geschoten, waarna hij werd vrijgelaten en op straat werd achtergelaten. Verzoeker bracht lange tijd door in het ziekenhuis, maar verloor uiteindelijk zijn been...

Na zijn vrijlating werd verzoeker nog steeds lastiggevalen door de militie Genewa. Zijn leven in Libië was er duidelijk in gevaar.

Op grond van het voorgaande en op basis van de verklaringen van verzoeker staat duidelijk vast dat het voor verzoeker niet langer mogelijk was om in Libië te blijven. Hij had dan ook geen andere keuze dan Libië te verlaten.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer:

[citaat uit Van Heule D., o.c., nr. 103 en R.v.St. nr. 66634, 9/6/1997, R.i.V. 1997, afl. 4,20]

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk.

Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069, 4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60).

Verzoeker wordt in Libië bedreigd door de militie Genewa.

4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Volgens de heersende rechtsleer:

[Van Heule D., o.c., nr. 105-106, zie ook Handbook on procedures and Criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, UNHCR 1979, reedited, Geneva, January 1992, nr. 97 - 100]

De Libische autoriteiten zijn, rekening houdende met de algemene onveiligheidssituatie, niet in de mogelijkheid zijn om bescherming te bieden aan individuen.

Het huidige middel is gegrond."

2.3. Verzoeker voert in een derde middel het volgende aan:

• Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;

• Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

"Er dient overeenkomstig artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet bijkomende bescherming geboden te worden aan personen die bij een terugkeer naar hun land van herkomst zullen worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandeling.

Artikel 49/3 Vreemdelingenwet bepaalt dat de asielinstanties vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming moeten voeren. De term 'verzoek tot internationale bescherming' dekt dus op heden beide aspecten. Het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang.

Overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dient verweerster de nieuwe elementen te onderzoeken die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming niet alleen voor erkenning als vluchteling in aanmerking zou komen, maar eveneens voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt [...].

De tweede paragraaf van voormeld artikel bepaalt het volgende: [...]

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico loopt om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden. Dit werd door de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Verweerster heeft immers de plicht om, aangaande volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

[citaat uit RvV 27 december 2013, nr. 116432]

Verzoeker beschikt over de Soedanese nationaliteit, maar woonde zijn hele leven in Libië. Bijgevolg moet de veiligheidssituatie in Libië beoordeeld worden.

De veiligheidssituatie in Libië is zonder twijfel bijzonder precair, en zal naar alle waarschijnlijkheid nog wel even zo blijven:

[citaat uit stuk 3]

De mensenrechten van migranten in Libië worden er ook consequent geschonden, zoals blijkt uit een recent verslag van Amnesty International:

[citaat uit stuk 4]

*Gelet op de zéér precare veiligheidssituatie in Libië moet aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.
Dit middel is gegrond."*

2.4. Verzoeker voert in een vierde middel het volgende aan:

- "• Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;*
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."*

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

"Verzoeker beschikt over de Soedanese nationaliteit en voegt, ter volledigheid, ook recente informatie toe die aantoonst dat hij onmogelijk naar Soedan kan gaan om daar een nieuw leven op te bouwen. De veiligheidssituatie in Soedan is al jarenlang zorgwekkend en blijft fragiel na de afzetting van de dictator Omar al-Bashir. Het land zit nu in een transitieperiode waar de nieuwe regering een antwoord moet vinden op het gewelddadige verleden van het land en de slechte economische en humanitaire toestand (stuk 5, Human Rights Watch, Sudan - Justice for June 3 Crackdown Delayed, 2 juni 2020, te consulteren op: [url]).

Het staat vast dat de toekomst bijzonder onzeker is. Zolang er geen definitief politiek akkoord is, kan de veiligheidssituatie zeer gemakkelijk omslaan. Burgerprotesten kunnen opnieuw starten of het leger kan weer zijn toevlucht zoeken tot excessief geweld.

Het einde van de vredesoperatie van de Verenigde Naties in Soedan heeft tot gevolg dat het geweld opnieuw opflakert:

[citaat uit stuk 6]

Daarnaast vindt er ook dodelijk geweld plaats tussen de verschillende gemeenschappen in het land.

[citaat uit stukken 7-8]

Daarenboven draagt het land nog heel wat politieke skeletten uit het verleden mee. Zo is de macht van het Soedanese leger nog steeds heel groot.

[citaat uit stuk 9]

Een voorbeeld hiervan is de inmenging van het Soedanese leger in de private sector. Dit leidt veelal tot corruptie:

[citaat uit stuk 10]

Naast deze interne problemen, is ook de spanning tussen Ethiopië en Soedan sterk toegenomen.

[citaat uit stuk 11]

De spanning is duidelijk om te snijden en het conflict kan ieder moment ontaarden. Er wordt dan ook gevreesd dat er binnenkort een gewapend conflict zal ontstaan tussen beide landen:

[citaat uit stuk 12]

Deze recente ontwikkelingen moeten grondig onderzocht worden en hiermee moet rekening gehouden worden bij het nemen van een beslissing over het verzoek tot internationale bescherming.

Daarnaast moet ook de nadruk gelegd worden op de erbarmelijke humanitaire situatie in Soedan. 7.3 miljoen inwoners, zo'n 16% van de totale bevolking, wordt geconfronteerd met ernstige voedseltekorten (stuk 13, Reliefweb, Sudan: Integrated Food Security Phase Classification Snapshot April 2021 - February 2022, 24 mei 2021, te consulteren op: [url])

In de eerste maanden van 2021 verleenden humanitaire organisaties levensnoodzakelijke hulp aan maar liefst 5.4 miljoen mensen in Soedan (stuk 14, OCHA, Sudan. 30 juni 2021, te consulteren op: [url]).

De economische crisis is de voornaamste oorzaak van de humanitaire crisis. Er is nog geen einde van de economische crisis in zicht, waardoor ook de humanitaire crisis in alle waarschijnlijkheid nog jaren zal aanslepen:

[citaat uit stuk 15]

Er blijven dan ook protesten plaatsvinden waarbij de bewoners de slechte economische situatie aankaarten:

[citaat uit stuk 16]

Deze actuele, informatie toont aan dat de dreiging voor verzoeker nog steeds significant is. Zijn veiligheid kan aldus niet gegarandeerd worden.

Dit middel is bijgevolg gegrond."

2.5. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Crisis 24, Libya: Security situation to remain unstable due to lack of unified security force and government / update 5, 30 mei 2021, te consulteren on: [url];

4. *Amnesty International, Libië: nieuw bewijs ernstige mensenrechtenschendingen vluchteling en migranten, 24 september 2020, te consulteren op: [url];*
5. *Human Rights Watch, Sudan - Justice for June 3 Crackdown Delayed, 2 juni 2020, te consulteren op: [url];*
6. *The New Humanitarian, UN peacekeeper withdrawal leaves security vacuum in Darfur, 25 mei 2021, te consulteren op: [url];*
7. *UN News, Sudan urged to step up protection, restore peace, following West Darfur violence, 3 januari 2020, te consulteren op: [url];*
8. *UN News, UN independent experts call for 'justice, accountability and reparation to victims' in Sudan. 1 februari 2021, te consulteren op: [url];*
9. *Human Rights Watch, Sudanese school closed by pandemic, kept closed by armed forces, 29 juli 2020, te consulteren op: [url];*
10. *Reuters, Sudan's PM calls military involvement in private sector 'unacceptable', 14 december 2020, te consulteren op: [url];*
11. *Aljazeera, Ethiopia warns Sudan over military build-up amid border tensions, 12 januari 2021, te consulteren op: [url];*
12. *Aljazeera, Rising tension as Ethiopia and Sudan deadlocked on border dispute, 1 februari 2021, te consulteren op: [url];*
13. *Reliefweb, Sudan: Integrated Food Security Phase Classification Snapshot April 2021 - February 2022, 24 mei 2021, te consulteren op: [url];*
14. *OCHA, Sudan, 30 juni 2021, te consulteren op: [url];*
15. *ISPI, One Year On: Sudan's Fragile Humanitarian Situation, 22 mei 2020, te consulteren on: [url];*
16. *Aljazeera, Sudan protesters demand gov't step down over economic reforms, 30 juni 2021, te consulteren op: [url]".*

2.6. Bij aanvullende nota van 14 september 2021 voegt verzoeker stukken 17 en 18 van 3 september 2012 aangaande de veiligheidssituatie in Libië en stuk 19 van december 2020 aangaande de humanitaire situatie in Libië.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart dat hij (enkel) de Soedanese nationaliteit bezit, maar dat hij werd geboren en opgroeide in Libië, waar hij problemen zou hebben gekend met een militie. Hij vreest in Soedan gevaar te lopen omwille van zijn problemen in Libië.

5. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekers de bescherming van dit land niet kunnen inroepen of indien ze geldige redenen aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

6. Verzoeker legt geen enkel stuk voor ter staving van zijn identiteit of Soedanese nationaliteit. Hij zou nochtans beschikt hebben over een Soedanees paspoort (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 16), een Soedanese identiteitskaart (notities, p. 17) en een geboorteakte, maar verzoeker legt deze documenten niet neer.

Zijn ouders zouden vanuit Soedan naar Libië zijn gekomen met een werkcontract (notities, p. 18), maar verzoeker laat na enige Libische verblijfsdocumenten voor te leggen. De stelling in het verzoekschrift dat verzoekers vader mogelijk een arbeidscontract had zonder verblijfsdocumenten of zelfs helemaal geen arbeidscontract had, stroken niet met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waar hij meermaals aangaf dat zijn vader vanuit Soedan naar Libië kwam met "*toestemming door werk*" en dat hij in Libië "*een contract, werk*" had (notities, p. 18). Verzoeker brengt ook geen documenten bij die zijn broer en zus nodig hadden om zich in te schrijven aan de universiteit van Libië (notities, p. 10, 19). Hoewel uit zijn verklaringen blijkt dat hij nog contact heeft met zijn familie in Soedan (notities, p. 22), blijft verzoeker volhouden dat het voor hem niet mogelijk is om via hen documenten te verkrijgen (notities, p. 17).

7. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn verzoek bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, zoals *in casu*, moet zijn voorgehouden identiteit en nationaliteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst.

Verweerder beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekers voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Het bezit van een nationaliteit van een land waar enkel zijn ouders hebben verbleven maar verzoeker niet, kan in die zin ook met overtuigende elementen en gegevens worden aangetoond. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar, maar het geheel van de verklaringen moet wel de aannemelijkheid aantonen van zijn beweerde Soedanese afkomst en nationaliteit en van zijn 21-jarig verblijf als Soedanees in Libië.

8. Verzoeker maakt zijn Soedanese nationaliteit echter evenmin middels zijn verklaringen aannemelijk, gelet op het volgende:

- Verzoeker bleek onaannemelijk onwetend over de Soedanese herkomst van zijn ouders, hun leven daar, zijn andere Soedanese familieleden en de reden(en) dat zijn familie destijds naar Libië is gevlucht (notities, p. 7-12). Hij wist niet tot welke stam hij behoort en kon niet eens aangeven of het een Afrikaanse of Arabische stam betreft (notities, p. 13), hoewel dit van groot belang is binnen de Soedanese context en verzoeker ook in Libië contact had met andere Soedanezen (notities, p. 18), waardoor dit logischerwijze ter sprake zou zijn gekomen. Verzoeker kon niets vertellen over de noordelijke regio in Soedan, zijn beweerdelijke regio van herkomst (notities, p. 19), en hij situeerde Khartoem en Omdurman verkeerdelijk in noordelijk Soedan. De bewering in het verzoekschrift dat verzoeker veel stress had aan het begin van het persoonlijk onderhoud en dat hij op het einde wél de afkomst van zijn ouders kon meegeven, betreft een loutere *post factum* bewering die geen weerslag vindt in het administratief dossier en die ook geen afbreuk doet aan de vele andere hiaten in zijn verklaringen. Deze andere onwetendheden worden in het verzoekschrift nog geweten aan het feit dat hij weinig banden heeft met Soedan en dat zijn ouders hier niet over spraken. Er zijn echter talrijke andere mogelijkheden zijn om zich te informeren over zijn herkomst, indien hij hier werkelijk nieuwsgierig naar was zoals hij beweert, bijvoorbeeld via andere familieleden in Soedan of bij zijn Soedanese vrienden in Libië. De stelling in het verzoekschrift dat hij met zijn Soedanese vrienden in Libië niet sprak over Soedan omdat dit er voor hen niet toe deed, strookt dan weer niet met verzoekers beweerde nieuwsgierigheid naar zijn achtergrond. Hoe dan ook kon verzoeker zich ook elders, bijvoorbeeld via tv, internet of kranten, informeren over zijn land van nationaliteit.
- Verzoeker verklaarde dat hij amper kennis heeft van de 'Soedanese taal' en dat hij thuis uitsluitend Libisch sprak (notities, p. 18), terwijl niet kan worden ingezien waarom verzoekers ouders - die gevlucht waren uit Soedan - in Libië opeens zouden stoppen met het spreken van hun moedertaal in hun familiale omgeving. Dat hij opgroeide in Libië en daarom met een Libisch accent sprak, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan geenszins verklaren waarom zijn ouders thuis hun moedertaal niet spraken met hun kinderen, temeer gezien uit zijn verklaringen blijkt dat zijn vader het Libisch niet zo goed begrijpt of spreekt (notities, p. 18).
- Verzoeker diende tijdens de onderhavige procedure een nieuw verzoek om internationale bescherming in, waarin hij beweerde over de Libische nationaliteit te beschikken. In het verzoekschrift wordt deze actie geweten aan zijn toenmalige kwetsbare (medische) situatie en levensomstandigheden, waardoor hij moeilijk mentaal tot rust kon komen en geen logische keuzes kon maken. Er kan echter niet worden ingezien waarom verzoeker omwille van zijn kwetsbare toestand leugenachtige verklaringen zou afleggen over zijn nationaliteit en levensloop. Het vraagt immers meer doorzetting en luciditeit om valse verklaringen af te leggen dan correcte die gemakkelijker te onthouden zijn gezien verzoeker deze werkelijk heeft meegemaakt. Waar in het verzoekschrift nog gewezen wordt op de beïnvloeding van anderen die hem stimuleerden om foute informatie op te geven, dient te worden benadrukt dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij zelf aflegt. Achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Reeds in het begin van zijn verzoek om internationale bescherming werd verzoeker uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Verzoekers bedrieglijke handelwijze ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid.

- Verzoeker schrikt er daarenboven niet voor terug om zich te bedienen van verschillende nationaliteiten: tijdens controles waarbij zijn vingerafdrukken in België werden genomen in de periode 2018 – 2020 blijkt dat hij ook heeft verklaard dat hij de Syrische, Eritrese en Libanese nationaliteit had. Verzoeker voert geen dienstig verweer aan inzake deze leugenachtige verklaringen omtrent een essentieel element als zijn nationaliteit.

9. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers Soedanese nationaliteit, zijn de verklaringen over problemen die hij daar zou kunnen kennen niet dienstig. Verzoeker bleek bovendien geheel onwetend over de algemene of politieke situatie in Soedan (notities, p. 20-21), zodat zijn bewering dat zijn problemen uit Libië hem daar zullen achtervolgen, omdat de situatie in Soedan is zoals in de rest van Afrika, kennelijk op geen enkel objectief gegeven gebaseerd is. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de oorzaak van deze problemen in Libië, met name de aanval van de militie Genewa in februari 2015 waarbij hij zijn been verloor. Zo verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij neergeschoten werd in 2015 terwijl hij studeerde voor dierenarts en dat hij daarom moest stoppen in zijn eerste jaar (verklaring DVZ, vraag 11), terwijl hij bij het persoonlijk onderhoud vertelde dat hij neergeschoten werd in 2015 toen hij schoolliep “*in de tweede graad, in het begin van de derde graad*” (notities, p. 15). Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker op het moment van de feiten 18 jaar oud was en op de middelbare school zat, kan dit niet verklaren waarom verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet optekenen dat hij neergeschoten werd toen hij studeerde voor dierenarts en daarom moest stoppen in zijn eerste jaar.

10. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas aangaande zijn problemen in Libië, het minimaliseren van zijn onwetendheden en het geven van *post factum* verklaringen teneinde de hiaten in zijn verklaringen te verschonen, het poneren van een vrees voor vervolging in Soedan en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder zonder valabele tegenargumenten te geven. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde Soedanese nationaliteit niet aantoon, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Soedan. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan.

De motivering omtrent de (veiligheids)situatie in Soedan en de citaten uit de stukken 5 tot en met 16 zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

14. In het verzoekschrift wordt ingegaan op verzoekers problemen in Libië, het gebrek aan bescherming door de Libische autoriteiten en de veiligheidssituatie in Libië. Bij aanvullende nota van 14 september 2021 voegt verzoeker stukken 17 en 18 van 3 september 2012 aangaande de veiligheidssituatie in Libië en stuk 19 van december 2020 aangaande de humanitaire situatie in Libië. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat verzoeker steeds heeft verklaard (zoals hij ook herhaalt in het verzoekschrift) dat hij enkel beschikt over de Soedanese nationaliteit, maar weliswaar zijn hele leven in Libië woonde. Het behoort echter enkel tot de bevoegdheid van de asielinstanties om, op basis van de door verzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers het verzoek om internationale bescherming van verzoeker dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of, indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij verzoeker en is het zijn verantwoordelijkheid om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeker zijn Soedanese nationaliteit op geen enkele wijze aannemelijk maakt, noch middels documenten noch middels zijn verklaringen. Het komt niet aan verweerder toe om aan verzoeker een nationaliteit toe te schrijven die hij zelf niet beweert te bezitten. Verweerder moet geen onderzoek voeren om het tegenbewijs aan te tonen. De Raad heeft evenmin rechtsmacht om zelf de nationaliteit(en) van de verzoeker om internationale bescherming te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is, noch om zijn nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, te toetsen ten aanzien van een ander land.

De motivering in het verzoekschrift en de aanvullende nota betreffende de (veiligheids- en humanitaire) situatie in Libië en de citaten uit de stukken 3, 4, 17, 18 en 19 zijn dan ook niet dienstig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS